

דויד אבידן, שפירסם „מורה נבוכים” לבילוי לילי בתל-אביב,

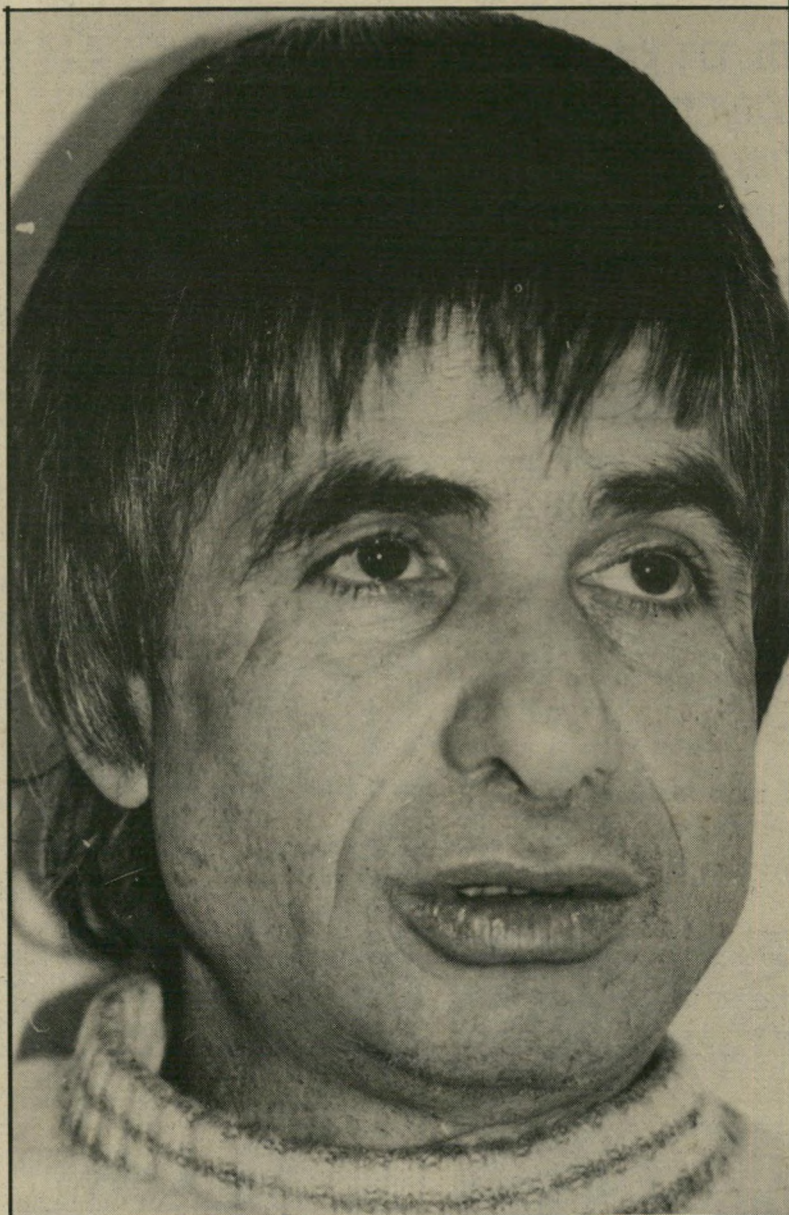
מספר על אורח-חיי ונטייתו לנשים צעירות, טוען שניתן להחליף

את היום והלילה באמצעים מלאכותיים ומתאר את אהבותיו

תמיד היו לי בעיות
עם הורים של
החברות שלי.
אפשר להבין
את ההורים האלה

נשים חיות כיום בעולם
של גברים. הן מאמנות
עצמן לעזוק על מיגדשו
היריב, ולעיתים קרובות
מצליחות יותר מגברים

הלהימות אחר שמחים
והלהימות אחד מין
הם דברים חדשים
ביהדות, מעין כיצוי
על מה שלא היה קודם

ראיינה שרית ישי

נשואי הראשונים
לברוריה אבידן היו
סיפור-אהבה יפה.
אביה עקב אחרינו
עם בלשים

עצם הנישואין שלי עם
לילי אבידן היו בשבילה
ססוף. היא מענה שהיתה
לה אמביציה להתחתן עם
זה שהצהיר נגד נישואין

למיסב הערכתי לא
צמחה מישמרת צעירה
של משוררים, שהגיעה
לאותם הישגים שהגיעו
אליו ומשוררי דור ה-50

„יחסים אפלטוניים

לא מעניינים אותי!”

לילי. התמונות שם היו מביכות דיין, כדי שאשוחח איתן עם דויד אבידן. הוא טוען כי הוא נסחף להרפתקה על-ידי אשתו-לשעבר. תוכניותיו ברדיו נטעו בי את הרושם שיש לי עסק עם אדם מתנשא ויהיר, העוסק במדע בידיוני שאינו מיועד לבני תמותה. היוהרה האינטלקטואלית שלו קוממה אותי. גם בעובדה שהוא מסתובב לבד בלילות ראיתי לעיתים יותר יוהרה מאשר פאתטיות. דויד אבידן כותב על לילות תל-אביב,

הכריס. הוא אומר לי שטעיתי. תמיד, כמעט תמיד, הוא אומר, היתה איתו בת זוג. נדמה היה לי שהוא שומר על תדמיתו הצעירה. הפוני על המצח, מעילי העור, ותמיד נערו מתחת לגיל עשרים. אם לא ראיתי אותן, קראתי עליהן בעיתונים. הוא נראה לי כטיפוס אכסביציוניסטי. טי. באחד מגלינות „העולם הזה” נת-קלתי בכתבה מצולמת, שבו ביקרו כלם וכתב המערכת בחדר-המיטות של דויד אבידן, כאשר נשא לאשה צעירה בשם

כינתי אותה פעם „חתולה מיוחמת”. מעניין, שבסיפרו „לילות תל-אביב עם דויד אבידן”, שיצא לאור בימים אלה, מקדיש גם הוא תשומת-לב למיניוטה של העיר. דומה שיותר מכל הכרכים ההומים בעולם, אפילו הגדולים שבהם, המתח המיני בין האנשים בתל-אביב הוא כקפיץ, בולט ונקלט גם על-ידי זרים. לא היכרתי אותו באופן אישי, רק מראייה. ראיתי אותו במקומות בילוי אופייניים ופופולריים יושב לבדו, בלי

אמרו לי שאני מבזבזת את זמני כא-שר אני הולכת לראיין אותו. אמרו לי שהוא ימכור לי שאבלונות מוכרות בעב-רית תקנית, שאני אשתעמם וארדם אחרי המישפט הרביעי שייאמר בטון מונוטוני. לקחתי צ'אנס, ולוא רק בגלל העובדה שדויד אבידן הוא אחד הטיפו-סים האופייניים לעיר תל-אביב, ובעיקר ללילותיה, עיר שתושביה השרופים אוח-בים לכנות אותה „תל-אביב הבירה”. העיר תל-אביב היא עיר מיוחדת. אבידן מכנה אותה „נמר קטן”. אני